

specifikace: Pokud se žalobce domáhá zaplacení kupní ceny (případně její části, respektive zálohy) za budoucí převod podílu v obchodní korporaci podle smlouvy o smlouvě budoucí o převodu takového podílu, která byla uzavřena se žalovaným, je k takové sporné věci dána věcná příslušnost krajských soudů podle speciální úpravy obsažené v § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

§ 9 odst. 1 o.s.ř.

§ 9 odst. 2 písm. e) o.s.ř.

Ncp 781/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce:

V. N.

zastoupený advokátkou Mgr. Janou Kitzbergerovou
sídlem Rooseveltova 48, 381 01 Český Krumlov

proti

žalované:

R. Š.

zastoupená advokátkou Mgr. Hanou Vojtíškovou
sídlem Žižkova tř. 1914/1a, 370 01 České Budějovice

o 30 000 Kč s příslušenstvím,

vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 40 ECm 2/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou (respektive návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu - dále též „žaloba“) doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „předkládající soud“) dne 17. 9. 2020 domáhá po žalované zaplacení částky 30 000 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím. Tento žalobní požadavek žalobce odůvodnil tvrzením, že se žalovanou uzavřel dne 14. 7. 2019 smlouvu o smlouvě budoucí o převodu obchodního podílu ve společnosti XY s.r.o. (dále jen „Společnost“), na jejímž základě se žalovaná měla jako budoucí nabyvatel zavázat uhradit žalobci jako budoucímu převodci kupní cenu, která se skládá ze základní ceny ve výši 100 Kč, jakož i ceny vedlejší, která činí 2 500 000 Kč; vedlejší cenu se žalovaná zavázala

žalobci uhradit ve splátkách, ovšem v termínu splatnosti neuhradila žalobci splátku za měsíc srpen 2020, a to právě ve výši nárokové jistiny. Věcnou příslušnost předkládajícího soudu jako soudu krajského žalobce v příslušném formuláři návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu bez dalšího odůvodnil (cit.): „spory obchodních korporací [§ 9 odst. 2 písm. e), f)]“.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadržený soud“) jako soudu nadřazenému k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), bez dalšího s tím, že žalovaná vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu.
3. Žalovaná svou námitku podle § 104a odst. 5 o. s. ř. odůvodnila tím, že se podle jejího názoru nejedná o spor ve smyslu § 9 odst. 2 písm. e) ani písm. f) o. s. ř., tedy nejedná se ani o věc, která by souvisela se zakládáním obchodní korporace, ani o spor mezi společníky obchodní korporace, když žalovaná není společníkem žádné obchodní korporace, jejímž společníkem by byl žalobce; zároveň se nejedná ani o spor, ve kterém by šlo o vztahy týkající se výkonu funkce členů orgánů. Žalovaná v daném ohledu uzavřela, že věcně příslušným je Okresní soud v Českých Budějovicích.
4. Žalobce s námitkou žalované vyslovil nesouhlas s tím, že se v daném případě jedná o spor vyplývající ze smlouvy o smlouvě budoucí převodu obchodního podílu, tudíž o spor mezi společníky společnosti (minulým, respektive v době podání žaloby současným a budoucím) vyplývající z účasti na společnosti (obchodní korporaci); jedná se tedy o věcnou příslušnost podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. K podpoře svého stanoviska žalobce bez dalšího odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2017, sp. zn. 29 Cdo 4825/2015, přičemž současně poznamenal, že jeho argumentaci svědčí i to, že předkládající soud vydáním platebního rozkazu svou věcnou příslušnost přijal.
5. Podle § 11 odst. 1 věta první o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný.
6. Podle § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
8. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.
9. Jak se z odstavce 1. odůvodnění podává, žalobce se v tomto řízení jako budoucí převodce obchodního podílu ve Společnosti domáhá po žalované jako budoucí nabyvatelce takového podílu zaplacení nárokové částky z titulu neuhrazené splátky (vedlejší) ceny podle smlouvy o smlouvě budoucí o převodu obchodního podílu.
10. Jak již konstatoval nadřazený soud ve svém usnesení ze dne 5. 8. 2020, sp. zn. Ncp 485/2020 (které je - stejně jako řada dalších rozhodnutí nadřazeného soudu vztahujících se k typově srovnatelné problematice - veřejnosti přístupné na internetu pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud-v-praze/>), a to ve vazbě na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. 28 Cdo 711/2013, standardní soudní praxe je dlouhodobě sjednocena v názoru, že pokud se žalobce domáhá „vrácení zálohy (jakožto majetkového prospěchu získaného plněním z právního důvodu, který posléze odpadl)“, jež byla poskytnuta „na zamýšlenou koupi obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným, je k projednání sporu bez ohledu na to, zda následně k uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu došlo či nikoliv, v prvním stupni věcně příslušným krajský soud“. Ve stejném

rozhodnutí nadřízený soud poznamenal, že citovaný závěr – byť byl přijat v poměrech procesní úpravy účinné před termínem 1. 1. 2014 - je plně aplikovatelný i za současného znění § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., když - jak konstatoval Nejvyšší soud v usnesení ze dne 15. 6. 2017, sp. zn. 29 Cdo 4825/2015 - „bez ohledu na to, že občanský soudní řád již výslovně mezi spory uvedenými v § 9 odst. 2 nevypočítává spory mezi společníky (členy) navzájem, jde-li o vztahy ze smluv, jimiž se převádí podíl v obchodní korporaci, patří tyto spory i po novele provedené zákonem č. 293/2013 Sb. do věcné příslušnosti krajských soudů“.

11. Pokud tedy lze pod ustanovení § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. podřadit shora zmíněný skutkový stav, kdy bylo plněno v souvislosti se zamýšleným převodem obchodního podílu, který se následně neuskutečnil, tím spíše dotčená procesní úprava dopadá na předmět tohoto řízení, který je po skutkové stránce založen na tvrzení žalobce, že žalovaná jako budoucí nabyvatel obchodního podílu ve Společnosti (jako obchodní korporaci ve formě společnosti s ručením omezeným) nezaplatila žalobci dotčenou splátku (vedlejší) kupní ceny, která byla dohodnuta v příslušné smlouvě o smlouvě budoucí o převodu podílu ve Společnosti a jejíž plná úhrada byla (ve smyslu takové smlouvy, jež tvoří přílohu žaloby) jednou z podmínek uzavření vlastní (budoucí) smlouvy o převodu podílu ve Společnosti mezi účastníky tohoto řízení.
12. S ohledem na vše shora uvedené dospěl nadřízený soud k závěru, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou ve smyslu § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy, a proto rozhodl způsobem uvedeným pod bodem I. výroku tohoto usnesení (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 16. prosince 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

